

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Lexicon Graecolatinum Novvm

**Scapula, Johannes
Zwinger, Jacob**

Basileae, 1628

A

[urn:nbn:de:bsz:31-107465](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107465)

argumento caret, hoc autem ἀλλήλων non item: sicut ἀνάχρημα, quoque augmentum non habet, habet autem ἀνάχρημα. Sunt tamen & qui presentis temporis hæc esse dicant, uti supra quoque adnotavi.

Ἀλλήλων, Atticum itidem præter. pass. pro ἀλλήλων, reduplicatis literis initialibus, & exemplo: ex distributione, à them. ἀλλήλων. Unde partic. ἀλλήλων pro ἀλλήλων, vnde. Itidem ἀλλήλων dicitur pro ἀλλήλων, vnde est.

Ἀλλήλων, Atticum præter. act. pro ἀλλήλων, ex eodem them. ἀλλήλων eodem modo quo passivum formatum.

Ἀλλήλων, Doricè pro ἀλλήλων, significans ἀλλήλων vel συγκληθίων, congregari aut concludi: ex them. ἀλλήλων.

Ἀλλήλων, poet. & Ionicè pro ἀλλήλων, à th. ἀλλήλων. Est.

Ἀλλήλων, poet. & Ionicè pro ἀλλήλων, resolutum. Poet. enim ἀλλήλων dicitur pro ἀλλήλων, metri causa; & Iones addunt suum ex: ex them. ἀλλήλων. Est.

Ἀλλήλων pro ἀλλήλων, ex them. ἀλλήλων, per syncopen, & Eolicè tenui factio ex aspirato.

Ἀλλήλων, (captus fin.) aor. act. opt. modi, à them. ἀλλήλων ut δέω & δέω pro quo Atticè dicitur ἀλλήλων, ut δέω pro δέω.

Ἀλλήλων, (captus) partic. aor. 2. act. ab eodem them. Fit enim ex ἔλω ἀλλήλων, ut δέω ex δέω.

Ἀλλήλων, & Ἀλλήλων, (salus), salus seu cum saltu intrinse & extrinsecundum quosdam per syncopen sunt ex ἀλλήλων & ἀλλήλων, abiectione augmento pro ἀλλήλων & ἀλλήλων, & exemplo: & tunc essent aor. 2. ind. 1. secundum alios sunt præteriti vltusquam perfecti temporis, abiectione itidem augmento pro ἀλλήλων & ἀλλήλων, & aspirata in tenuem conversa. Quæ posterior opinio est probabilior & simplicior tunc ἀλλήλων & ἀλλήλων, imperfecto potius reddenda sunt, in hiebis, in hiebis.

Ἀλλήλων, captus fin vel caperet. Atticè pro ἀλλήλων, quod vide.

Ἀλλήλων, capere seu cupiaris, imperatiuus aor. 2. ab ἀλλήλων, ut δέω, ex δέω & ἀλλήλων, ex inusitato γήλων.

Ἀλλήλων, captus fin præter. perf. act. vocis pro ἀλλήλων, ex them. ἀλλήλων, pro quo Attici dicunt ἰάλλων.

Ἀλλήλων, etiam, peccavit, aor. 1. act. vocis augmento carens pro ἡμερῶν, ab inusitato them. ἡμερῶν.

Ἀλλήλων, futurum eiusdem inusitati them. ἡμερῶν.

Ἀλλήλων, poet. & Doricè & metri causa pro ἀναβλήλων.

Ἀλλήλων, poet. & Doricè pro ἀναβλήλων, ascendens: ex poetico them. ἀναβλήλων pro ἀναβλήλων, cuius futur. poet. & Doricè ἀναβλήλων pro ἀναβλήλων. Itidem verò ἀναβλήλων & ἀναβλήτων, poet. dicitur ἀναβλήτων & ἀναβλήτων.

Ἀλλήλων, futurum esse, infinitivus Doricè ex them. ἀλλήλων, inde enim primum fit ἀλλήλων regulariter: ex quo ἀλλήλων, Doricè seu Ionicè & exemplo: eiusque loco inserto ἀλλήλων, ut Varius tradit, Apud Hesychio μίσητων ἀλλήλων, itidem expositum πλῆθος ἀλλήλων, quod simpliciter Doricè seu Ionicè est pro ἀλλήλων.

Ἀλλήλων, poet. pro ἀναβλήτων ex ἀναβλήτων.

Ἀλλήλων, partic. aor. 2. poet. ex them. ἀναβλήτων. Inde enim regulariter fit ἀναβλήτων, ex quo poet. ἀναβλήτων & inserto augmento præteriti perfecti ἀναβλήτων. Est autem ἀναβλήτων, verbo.

Ἀλλήλων, Laconicè pro ἀναβλήτων, apud Hesych. ex inus. them. ἀναβλήτων, pro quo dicitur ἀναβλήτων. Sic ἀναβλήτων pro ἀναβλήτων.

Ἀλλήλων, poet. pro ἀναβλήτων, à them. ἀναβλήτων pro ἀναβλήτων.

Ἀλλήλων, qui etiam, partic. aor. 2. act. ex them. ἀναβλήτων, ex quo primum fit ἀναβλήτων, inde autem ἀναβλήτων.

Ἀλλήλων, tertia persona, aor. 1. pass. tanquam ex them. ἀναβλήτων, ex quo & ἀναβλήτων, duplici enim modo formant præteriti illa in ων terminato, vel in μμῶν vel in σμῶν. Est autem ἀναβλήτων, tertia persona pro ἀναβλήτων. Verum & ἀναβλήτων legitur apud poetas, ab ἀναβλήτων, idem significante quod ἀναβλήτων in prosa.

Ἀλλήλων, circumflecti aor. 2. act. vocis ab ἀναβλήτων.

Ἀλλήλων, circumflectus etiam, vel etiam circumflectus, præter. plur. quam perf. pass. augmento ex parte carens pro ἀναβλήτων, ex them. ἀναβλήτων vnde & aor. 1. pass. ἀναβλήτων, circumflectus sum.

Ἀλλήλων, partic. ex abt. 1. med. ἡμερῶν, id autem ex them. ἡμερῶν, circuminduo seu circuminduo me.

Ἀλλήλων, fut. eiusdem them. ἡμερῶν seu ἡμερῶν, pro quo metri gratia dicitur interdum ἡμερῶν, circuminduo seu circuminduo me.

Ἀλλήλων, per apocopen ἀναβλήτων, tetracho etiam accentu, ab ἀναβλήτων, significante suigo.

Ἀλλήλων pro ἀναβλήτων, ascendens: per. aor. 1. act. ex indic. ἀναβλήτων, ut ἀναβλήτων ex ἀναβλήτων, à them. ἀναβλήτων pro ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, poet. & Doricè metri causa duplicato λ, pro ἀναβλήτων, ex them. ἀναβλήτων, repleo seu subligo, aor. colligo. [uoueo.]

Ἀναβλήτων, fut. Atticè pro ἀναβλήτων, ex th. ἀναβλήτων & ἀναβλήτων, fut. per. augmento carens pro ἀναβλήτων, ex th. ἀναβλήτων seu ἀναβλήτων. Sic ἀναβλήτων, ab eodem them. pro ἀναβλήτων: pro quo ἀναβλήτων, in prosa literis dicitur interdum ἀναβλήτων. Fu-

turum eiusdem thematis est ἀναβλήτων, confusam seu infusam.

Ἀναβλήτων, Ionicè pro ἀναβλήτων, ex them. ἀναβλήτων, repleo, impero, ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων, surge, per apocopen ex them. ἀναβλήτων, ut ἀναβλήτων pro ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, per syncopen ex ἀναβλήτων, factum aini, ab eodem them. ἀναβλήτων, aor. 1. act. in fin. modi, ex indic. ἀναβλήτων, id autem ex ἀναβλήτων, significante, resurgo ex lapsu, vel resurgo ex motu.

Ἀναβλήτων, Ionicè est pro ἀναβλήτων, hoc autem ἀναβλήτων, est fut. 1. med. vocis, Atticum, pro ἀναβλήτων, incipiantur, seu in futurum rapientur: ex act. th. ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, (remissus) partic. pass. ex aor. 2. pass. ex ἀναβλήτων: id autem ex act. them. ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, (sustulit seu interemit) tertia per. aor. 2. act. ex them. ἀναβλήτων, quod futur. 2. habet mutatum ἀναβλήτων, ex ἀναβλήτων: vnde aor. 1. ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, (remissus, vel omisissus) in fin. aor. 1. ex them. ἀναβλήτων, cuius aor. 2. indic. modi, est ἀναβλήτων, ex quo infinitivus ille. Inde & partic. aor. 1. act. in fin. med. ἀναβλήτων. At ἀναβλήτων, est præter. perf. pass. infinit. modi, ab eodem themate.

Ἀναβλήτων, tertia per. plur. aor. 1. à them. ἀναβλήτων, ascendens.

Ἀναβλήτων, remissum seu resolutum esse) in fin. præter. perf. pass. ex indic. ἀναβλήτων: id autem ex act. them. ἀναβλήτων, ut paulò ante dixi in Ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, (collet, interimit) tertia persona fut. temp. tanquam à the. ἀναβλήτων. Isto potè futuro ἀναβλήτων, verbum ἀναβλήτων, vultu motuatio loco fut. 2. estque inde aor. 2. ἀναβλήτων, ex quo in fin. ἀναβλήτων, & partic. ἀναβλήτων. Inde & in fin. med. ἀναβλήτων, eiusdem temporis & significum ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων, more Syracusanorum ab indic. ἀναβλήτων, aor. 2. mutatio verbi ἀναβλήτων. Est autem ἀναβλήτων, tollit, perit.

Ἀναβλήτων, num. plur. ex sing. ἀναβλήτων. Est autem hoc ἀναβλήτων, aor. 2. ex indic. ἀναβλήτων. Id autem ex them. ἀναβλήτων, remitto.

Ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων, ex the. ἀναβλήτων, ex quo & ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων, ut ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων, non id tamen faciunt in omnibus. Itidem in aor. 1. dicitur ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων, pro quo & ἀναβλήτων, interdum reperitur, ut ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, tertia persona plur. num. aor. 1. indic. modi, à prima ἀναβλήτων. Hoc verò ἀναβλήτων, à them. ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, tertia persona, sing. aor. 1. ἀναβλήτων, exortus sum à them. ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, præteritum medium Atticum pro ἀναβλήτων, apertus sum: à them. ἀναβλήτων, solent enim Attici in præteritis & aoristis verbis ab ο vel ω incipientium, augmento præponere ι, dicentes ἰαβλήτων pro ἀναβλήτων, ἰαβλήτων, ἰαβλήτων, ἰαβλήτων, non id tamen faciunt in omnibus. Itidem in aor. 1. dicitur ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων, pro quo & ἀναβλήτων, interdum reperitur, ut ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, Atticum esse tradunt nonnulli pro ἀναβλήτων, dimissa sunt, quod est præter. perf. pass. ab act. them. ἀναβλήτων. Ego tamen potius esse iudico aor. 2. coniuncti modi, pro ἀναβλήτων, ut ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων, dicit tradit. Est.

Ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων, tertia per. vel etiam ex ἀναβλήτων, diphthongo ω, conversa in vo. αλμω, à them. ἀναβλήτων, repleo. Est Hesych. priorum opinionem sequitur, exponens ωβ, item ἀναβλήτων, iouenique esse aor. 2. coniuncti modi.

Ἀναβλήτων, tertia per. aor. 1. pass. ab inus. them. ἀναβλήτων. Vnde & partic. aor. 1. act. in fin. med. ἀναβλήτων, confusam seu infusam. Pro quibus mutata vocalium sede reperitur etiam ἀναβλήτων, ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, tradunt nonnulli per syncopen dici pro ἀναβλήτων, remissum à them. ἀναβλήτων, quidam pro ἀναβλήτων, prodocta penultima ex eodem them. At ἀναβλήτων, est præter. imperf. ab ἀναβλήτων, significante ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, (remissus) ab ἀναβλήτων, aor. 1. med. ex the. ἀναβλήτων, ut ἀναβλήτων, ex ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, à quo verbum ἀναβλήτων, hæc temp. ora mutatur.

Ἀναβλήτων, partic. præter. perf. act. in fin. ex ἀναβλήτων, quod significat iustitiam. Id autem, ex them. ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, poet. metri causa pro ἀναβλήτων, ex th. ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, fut. 1. med. à them. ἀναβλήτων, tenui in aspiratam mutata, quoniam & ἔω, suum spiritum in futuro mutat.

Ἀναβλήτων, poet. metri causa pro ἀναβλήτων, est autem ἀναβλήτων, tertia persona plur. num. ex prima sing. ἀναβλήτων: quod est aor. 2. verbi ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, itidem poet. pro ἀναβλήτων, metri causa aor. 2. medius ex eodem them.

Ἀναβλήτων, quoque poet. metri causa dicitur pro ἀναβλήτων, ex them. ἀναβλήτων, pro ἀναβλήτων, estque itidem aor. 2.

Ἀναβλήτων, (suffum mittit) tertia per. plur. indic. modi, ex th. ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων, (surge) Atticè pro ἀναβλήτων, modo, ex th. ἀναβλήτων.

Ἀναβλήτων

Αἰών, (qui ascendit vel exortus est) particip. aor. 1. ab αἰών, id est aeternum ex them. αἰών. *ἰατρικῶς*.
 Αἰών, ποσειδέ pro αἰών, qui surrexit, ab αἰών, aor. 2. verbi Αἰών, ποσειδέ, in idem pro αἰών, seu αἰών, ab αἰών, aor. 2. eiusdem them.
 Αἰών, & ipsam ποσειδέ & metri causa pro αἰών, dicitur, optativo modo, ab αἰών, aor. 2. medico verbi act. αἰών. Facit enim αἰών, fut. 1. act. αἰών, vnde aorist. 1. αἰών, ex quo mod. αἰών, *ἰατρικῶς*.
 Αἰών, quoque dicitur eodem modo pro αἰών, extendendi imperf. modo, aor. 1. ex αἰών, aor. 1. verbi αἰών. Similiter αἰών, pro αἰών, reperitur. Quam syncope nonnulli non ποσειδέ, solum metri causa esse dicunt, sed etiam Doricam.
 Αἰών, & αἰών, ποσειδέ pro αἰών, & αἰών, epenthesi litterae α & tetraditione accentus facta them. αἰών, obvio seu occulto.
 Αἰών, prae med. verbi αἰών, seu αἰών, augmento carens: ex quo them. & imperf. αἰών, & aor. 1. αἰών.
 Αἰών, resoluta diphthongo pro αἰών, apertus sum à them. αἰών.
 Αἰών, imperat. μετὰ πλάσσει, ἐν τῷ αἰών, teste Eust. cuius Hely, quoque meminit, allato etiam αἰών, pro αἰών, iubeat. *ἰατρικῶς*.
 Αἰών, ut voluit nonnulli, est imperat. praesentis temporis futuri formam habens, à verbo αἰών, quod ποσειδέ fecerunt ex αἰών, futuro verbi αἰών. Vel dictum est pro αἰών, in aor. 1. ut vicissim in aor. 1. reperitur αἰών, pro αἰών.
 Αἰών, imperat. aorist. 2. à them. αἰών, vel αἰών, significans vel duc vel haurire à quo est fut. indic. αἰών.
 Αἰών, Doricam est pro αἰών, à them. αἰών, vel αἰών.
 Αἰών, Ionicè pro αἰών, sublata aspiratione & augmento: facti. αἰών, *ἰατρικῶς*.
 Αἰών, prae act. aor. 1. à them. αἰών, id enim fut. facit αἰών, aor. 1. à quo est fut. aor. 1. vnde istud partic.
 Αἰών, Doricè pro αἰών, aor. 1. verbi αἰών.
 Αἰών, per apocopen secundum quosdam pro αἰών, auferit vnde plur. αἰών, & αἰών, a hī vnde ab αἰών, mi detur maluit.
 Αἰών, secunda persona praesentis indic. à them. αἰών, adsum secundum quosdam est secunda persona prae, indic. ab αἰών, abeo, & imper. verbi eiusdem pro αἰών, abi.
 Αἰών, per scriptum in penultima, est per syncope factū αἰών, per αἰών, per αἰών, diphthongum, est prae, imperf. dualis nom. à them. αἰών, *ἰατρικῶς*.
 Αἰών, & αἰών, sunt ex them. αἰών, pro quibus reperitur etiam αἰών, & αἰών.
 Αἰών, Ionicè pro αἰών, abluisse, infinitivi modi, aor. 1. med. indic. αἰών, à them. αἰών, quod futurum. 2. mutatum facit αἰών.
 Αἰών, (analogi aor. 1. indic. modi à them. αἰών, ἰατρικῶς enim facit αἰών, ἰατρικῶς facit αἰών, vnde comp. αἰών.
 Αἰών, prae, imperf. pass. ex them. αἰών, abarceos: vnde partic. αἰών.
 Αἰών, Ionicè pro αἰών, imperf. modo, aor. 1. à them. αἰών, dimitto.
 Αἰών, fut. verbi αἰών, absum.
 Αἰών, aor. 1. indic. modi, à them. αἰών.
 Αἰών, fut. 1. med. verbi αἰών, pro quo dicitur potius αἰών, vnde & aor. 1. med. αἰών, odio sui, in illas futuri imperfectum id esse malit.
 Αἰών, prae, imperf. impersonalis verbi αἰών, sufficit.
 Αἰών, partic. Ionicam pro αἰών, à them. αἰών, absum.
 Αἰών, aor. 1. Ionicus indic. modi pro αἰών, dimisit à themate αἰών.
 Αἰών, & αἰών, pro Αἰών, & Αἰών, ex the. αἰών. Vt utrumque exempla suo loco reperies in Αἰών.
 Αἰών, prae, imperf. indic. modi, ab αἰών, significans abeam. Quidam autem esse etiam prae, imperf. ab αἰών, significante abeo. Sed tunc scribendam esset potius αἰών, nam verbi αἰών, prae, imperf. est αἰών.
 Αἰών, (obscure factus sum & obmutui) aor. 1. pass. indic. modi ab αἰών.
 Αἰών, Doricè pro αἰών, apud Theocr. frequens. Est autem αἰών, aor. 1. ind. mod. à them. αἰών, seu αἰών.
 Αἰών, quod Helyc. ex Eor. Androm. affert pro αἰών, est, aor. 1. indic. modi, ab αἰών, vnde & αἰών, quod idem expr. αἰών, nec non αἰών, in imperf.
 Αἰών, prae, imperf. pass. indic. modi, à them. αἰών, pro quo vltimus est. Εἰ αἰών, significans odio sum, in infinitivo.
 Αἰών, Ionicè pro αἰών, ex Ionico them. αἰών, pro αἰών.
 Αἰών, in idem Ionicè pro αἰών, part. ex aor. 1. indic. modi αἰών, pro αἰών, ex Ionico them. αἰών, pro αἰών.
 Αἰών, prae, aor. 1. ab αἰών, tanquam ex αἰών, pro quo dicitur potius αἰών, aor. 1. vnde αἰών.
 Αἰών, Atticus optat. pro αἰών, aor. 1. vnde αἰών.

Αἰών, ποσειδέ pro αἰών, aor. 2. ab iustitiam them. αἰών, pro quo αἰών, mutatum futurum secundum.
 Αἰών, & Αἰών, aor. 1. à them. αἰών, quod Ionicè formam futurum suum αἰών, ut tradit Eustathius, αἰών, illud exponens αἰών, in eadem que caetera duo.
 Αἰών, imper. aor. 1. Doricè pro αἰών, seu αἰών, nam loco communis futuri αἰών, dicitur primum αἰών, deinde αἰών, in a conuerto & subscripto, αἰών, vnde aor. 1. αἰών, & ex eo imper. αἰών.
 Αἰών, particip. aorist. 1. pass. Ionicum pro αἰών, *ἰατρικῶς*. Nam ab αἰών, Ionicè in futuro dicitur non αἰών, cum aliis Graecis, sed peculiari modo αἰών, tanquam ab αἰών, iudè verò αἰών, dicitur pro αἰών, αἰών, seu αἰών, αἰών. Ambo apud Herodotum frequenter in vlt. Αἰών, Atticè pro αἰών, peribet, secunda persona fut. 2. medij αἰών, ex them. αἰών, seu αἰών.
 Αἰών, vide in precedente. Αἰών, *ἰατρικῶς*.
 Αἰών, prae, perf. act. inum, à them. αἰών.
 Αἰών, med. verbi αἰών, seu αἰών.
 Αἰών, prae, med. eiusdem thematis. Eiusdem praeteritum 2. quum est αἰών, Ambo habentia reduplicationem Atticam literarum simplicis thematis initialium, ut αἰών, & similia.
 Αἰών, pro αἰών, ut αἰών, imper. aor. 1. ex them. αἰών.
 Αἰών, aor. 1. ab eodem them.
 Αἰών, in infinitivo aorist. 2. eiusdem them. Ex quo etiam fut. 1. act. αἰών.
 Αἰών, per syncope pro αἰών, αἰών, pro αἰών, & αἰών, voce media pro αἰών, αἰών, αἰών, composito ex αἰών, Ionico pro αἰών, Eust. Sic verò αἰών, dicitur putatur pro αἰών.
 Αἰών, imperonale verbum significans, sufficit, satis est. Vnde infinit. αἰών, satis esse seu sufficere. Foras αἰών, satis est, sufficit. Particip. αἰών, sufficiens: cuius fut. αἰών.
 Αἰών, ποσειδέ pro αἰών, abutabas, à ποσειδέ, pro αἰών, αἰών, pro αἰών.
 Αἰών, infinitivi ab ἰατρικῶς, aorist. 1. verbi αἰών.
 Αἰών, Atticè & Ionicè simul pro αἰών, à them. αἰών. Illa enim reduplicatio initialium literarum, Attica est: augmenti autem omisso, Ionica est αἰών, pro αἰών. Ambo apud Herodotum.
 Αἰών, eodem modo dicitur pro ἰατρικῶς in prae, med. à them. αἰών. Vnde particip. αἰών.
 Αἰών, Ionicè pro αἰών, conuenissent. Potest autem hoc αἰών, esse vel praesens optativi passivi, vel aor. 2. optativi medijambo habentia Atticam literarum initialium reduplicationem. Sed est potius aorist. 1. quum praesentis, quia reperitur act. aorist. αἰών, eandem habens reduplicationem pro ἰατρικῶς, ut λαβόμενος pro λαβόμενος, & κίεσθαι, pro κίεσθαι, quae tamen ποσειδέ duntaxat vitata sunt.
 Αἰών, in fin. 1. med. ab αἰών, aor. 1. med. verbi αἰών.
 Αἰών, fut. 1. med. verbi αἰών, tanquam à them. αἰών. A quo them. est & fut. 1. act. αἰών, & aor. 1. ἰατρικῶς, & infinit. αἰών.
 Αἰών, Ionica consuetudine pro αἰών, est autem aorist. 1. med. substant. 1. modi, à them. αἰών.
 Αἰών, Attica reduplicatione pro ἰατρικῶς. Est autem prae, med. vel ab αἰών, & significans, compactus sum, aut congrui: vel ab αἰών, & significans iustitiam vel absum. Vbi discriminis causa iustitiam posset: Prae, plurquam perf. αἰών.
 Αἰών, particip. pass. ab aor. 1. indic. ἰατρικῶς, ex quo & infinit. αἰών, & futurum primum pass. αἰών, ex them. αἰών.
 Αἰών, imper. pass. in idem ab ἰατρικῶς, aor. 1. pass. verbi αἰών.
 Αἰών, imper. aor. 1. ab ἰατρικῶς, Ionicè aorist. 1. verbi αἰών. Facit enim id Ionicè futurum αἰών, pro αἰών, vnde illi duo aoristi.
 Αἰών, per syncope pro αἰών, ex αἰών, var. Αἰών, interdum est thema, cuius fut. αἰών, & prae, med. αἰών, seu αἰών, interdum est aor. 1. subiunctivi modi, à them. αἰών.
 Αἰών, infinit. aor. 1. act. significans interdum ἰατρικῶς, & tunc per contractionem ex αἰών, factum putatur, ex them. αἰών: interdum αἰών, aut αἰών, à verbo αἰών. Vnde & media voce αἰών, pro αἰών, & optat. act. αἰών, significans in idem αἰών.
 Αἰών, aor. 1. pass. optat. modi, ex αἰών, aorist. 1. pass. indic. modi. Id autem ex them. αἰών. Vnde & aor. 1. med. substant. αἰών, quod Helyc. exp. αἰών, ἰατρικῶς.
 Αἰών, particip. pass. ex αἰών, aor. 1. pass. verbi αἰών.
 Αἰών, ποσειδέ & Ionicè pro αἰών, dicitur, ex them. αἰών, vel αἰών, significante, damno afficio, iudo, pro quo tamen potius αἰών, dicitur.
 Αἰών, pro αἰών, ex them. αἰών, secundum nonnullos. Videtur tamen potius ex αἰών, derivandum, Ionicè primum detracto augmento & spiritu aspero in tenuem mutato, poetica retrahente accentu, more Ionicè.
 Αἰών, aor. 1. pass. indic. modi ex them. αἰών.

Αὐζα Doric imper. praes. temporis pro αὐζαῖ ex them. αὐζαῖ in ed. mutato, & diphthongo u in e resoluta.
Αὐζαῖ fut. i. verbi, αὐζαῖ pro quo dicitur potius αὐζαῖν vel αὐζαῖν, aug. eo.
Αφείμαι praes. perf. pass. indic. modi, ex them. αφείμι, ut τείμαι ex τείμι. Vnde partic. αφειμῶν, dimissus.
Αφείμι pro αφείμι, ab αφείω, aor. i. verbi αφείμι. Vnde & infin. αφείναι, dimissus.
Αφείναι, & form. αφείναι, & neutrum αφείναι, partic. ab eodem aoristo αφείω, ex eodem them. αφείμι.
Αφείω, adverb. positivum à verbo αφείμι.
Αφείω, fut. i. eisdem thematis.
Αφείω, aor. i. imper. modi ab αφείω, aor. i. indic. verbi αφείμι. Vnde med. vocis aor. i. αφείω, ex quo part. αφειμῶν.
Αφείω, nouo & ποῖντο more pro αφείω apud Homer. secundum quosdam ex them. αφείμι.
Αφείω, per syncopen pro αφείω, ab αφείμι. Eust.
Αφείω, adverb. positivum ab αφείμι, dimissus.
Αφείω, pro αφείω, illud i. & pleonasmo φείω, ex them. αφείμι. Var.
Αφείω, Ionice pro αφείω, aor. i. medius subiunctiu modi ab αφείω, aor. i. pass. indic. modi, à them. αφείμι.
Αφείω, part. ab αφείω, aor. i. pass. verbi αφείμι.
Αφείω, tertia pers. plur. praes. indic. αφείμι, per contractionem ex Ionico αφείμι, pro quo communiter dicitur αφείω.
Αφείω, praes. perf. pass. indic. modi ex them. αφείμι, pro quo frequentius dicitur αφείω.
Αφείω, tertia pers. sing. praes. imperf. aor. i. ind. modi, ex them. αφείω pro quo dicitur etiam αφείω ex them. αφείμι, ut non solum in them dicitur, sed etiam αφείω ex baryt. them. τείω. Idem αφείω est etiam imperatiuus ab eodem them. barytono, αφείω: pro quo aliqui ex αφείμι dicitur αφείω.
Αφείω, Ionica parasoge pro αφείω: secunda persona aor. i. medij subiunctiu modi, ex them. αφείμι, cuius aor. i. indic. est αφείω.
Αφείω, fut. i. medij eisdem thematis αφείω, vel potius αφείω. Vnde & praes. perf. pass. αφείω, ex quo infin. αφείω.
Αφείω, imper. aor. i. vocis medij: sed irregularis, regulariter enim αφείω dicitur, vnde postea fit αφείω, exempto ε & εε contracto in u diphthongum, sicut εφείω quoque pro εφείω dicitur, ac similia alia, ex them. αφείμι.
Αφείω, aor. i. coniu. cl. modi, ab eodem them.
Αφείω, prima longa, Dorice pro αφείω, resonabat: ex them. αφείω. Sin priore breui repertatur usurpatum, est à them. αφείω, augmento carcus.
Αφείω, part. pass. ex αφείω, aor. i. pass. ind. mod. them. αφείω.
Αφείω, Attice pro αφείω, molestè feret: secunda persona futuri αφείω, ex inusitato them. αφείω, pro quo usurpatur αφείω. Vnde & aor. i. pass. αφείω, ex quo part. αφείω. Reperitur tamen & αφείω pro αφείω in futuro medio.
Αφείω, per syncopen pro αφείω, ex them. αφείω. Sin αφείω scribas, est them. αφείω. Eust. Quidam ex αφείω factum volunt, n in a conuerso, & in ierito u. Est autem illud αφείω praes. plusquamperf. pass. ex them. αφείω, vel etiam ab αφείω.

Β pro βῆ, incede ab βῆω, aor. i. verbi βῆω, ut καὶ βῆ etiam dicitur pro καὶ βῆω.
Βῆω, Attice pro βῆω, futur. med. verbi aor. i. βῆω. Sic βῆω. Attice in dem pro βῆω, ab eodem them.
Βῆω, aor. i. opt. modi, per contractionem pro βῆω, ex prima persona βῆω, ut βῆω. Hoc autem βῆω, ex aorist. i. βῆω, à them. βῆω.
Βῆω, Ionice pro βῆω, incede ab à them βῆω. Alioqui & imperatiuus esse potest eiusdem verbi.
Βῆω, Ionice & poëticè pro βῆω, infin. aor. i. vel fut. i. à them. βῆω. De quo futuro dicitur & paulò post.
Βῆω, Ionice pro βῆω, vel etiam imperatiuus à them. βῆω.
Βῆω, imper. Ionice pro βῆω, ex them. βῆω.
Βῆω, fut. i. mutatiuum habet à βῆω, nimirum βῆω (sicut praes. βῆω, ex eodem sumit.) nam βῆω (licet quidam vtranque esse velint) est fut. i. Idem βῆω poëticè pro βῆω, ex eodem them. βῆω.
Βῆω, part. ex βῆω, aor. i. aor. i. them βῆω.
Βῆω, Dorice apud Theocr. pro βῆω, eam. aor. i. subiunctiu. modi ex βῆω, aor. i. indic. modi them βῆω.
Βῆω, pro βῆω, in dem aor. i. indic. modi, verbi βῆω.
Βῆω, & βῆω, part. ex βῆω, aor. i. them βῆω.
Βῆω, Dorice pro βῆω, ex eodem βῆω seu βῆω. Sed & βῆω affectus pro βῆω, diciturque Aolicum esse.
Βῆω, Dorice pro βῆω: & βῆω pro βῆω, ambo aorist. i. eiusdem them.
Βῆω, tertia pers. imperf. ex prima pers. βῆω: itidè ex aor. i. eiusdem them. quidam ex βῆω factum esse dicunt, detraeto κ, & n in a

mutato Ionice, (quemadmodum & ἴστω formator ex ἴστω.)
 Vnde tertia pers. plur. βῆω pro βῆω, particip. βῆω.
Βῆω, quoque ex βῆω per syncopen esse dicunt. At βῆω, in huius est pro βῆω, iussu. Ambo ex inusitato them. βῆω.
Βῆω, Ionice pro βῆω, exempto κ, ex them. βῆω.
Βῆω, part. ex praes. βῆω, de quo paulò antè.
Βῆω, praes. perf. actiu. vocis, ex inus. them. βῆω, pro quo alioqui βῆω dicitur. Vnde praes. plusquamperf. βῆω, & partic. βῆω.
Βῆω, praes. perf. act. à them. βῆω. Vnde & part. pass. βῆω.
Βῆω, praes. pass. ex act. them. βῆω. pass. tertiam pers. praesentis habet βῆω, quae imperf. aliter nonnunquam ponitur. Hinc part. pass. βῆω.
Βῆω, praes. perf. act. ex them. βῆω. Medium praeteritum βῆω, pass. βῆω. Vnde aor. i. βῆω.
Βῆω, Ionice pro βῆω, itidèque βῆω, pro βῆω, quorum illud est praes. perf. pass. hoc verò praes. plusquamperf. Ambo ex aorist. them βῆω, habente futurum mutatiuum βῆω.
Βῆω, praes. perf. act. verbi βῆω, habentis (ut iam dixi) mutatiuum futurum βῆω, ex inusitato them. βῆω. Vnde praes. plusquamperf. βῆω. Ex praes. pass. βῆω, quo partic. βῆω.
Βῆω, Ionica consuetudine pro βῆω, ex them. βῆω.
Βῆω, & βῆω, Ionice pro βῆω, & βῆω. Hae autem sunt vel ex them. βῆω, vel ex βῆω & βῆω, inserta litera ε. Id quod & de part. βῆω dicitur, eisdem est: necnon, de infin. βῆω.
Βῆω, praes. med. verbi βῆω.
Βῆω, praes. pass. verbi βῆω, ex inus. βῆω, formatum: βῆω, praes. perf. act. verbi βῆω, interposito κ euphoniae causa secundum quosdam, ut in βῆω, & similibus. Ndi potius est mutatiuum praeteritum ex inusitato βῆω.
Βῆω, praes. perf. act. verbi βῆω, autem mediae vocis praes. ab eodem themate.
Βῆω, praes. med. verbi βῆω. Vnde part. βῆω.
Βῆω, thema habet ex verbo βῆω (ut κῆω ex κῆω) reduplicacione Attica syllabae βῆ. Eust. Alij tamen Ciceronibus volunt esse secundam personam praes. med. in opt. modo.
Βῆω, mutatiuum praeteritum verbi βῆω, ex inusitato them. βῆω. Vnde plusquamperf. βῆω, & praes. perf. pass. βῆω.
Βῆω, partic. praes. perf. ab eodem them. per syncopen ex βῆω, secundum Eust. Nisi malis esse praeteriti medij, ut sit ex βῆω, sicut ἴστω ex ἴστω.
Βῆω, mutatiuum praes. perf. verbi βῆω, ex inus. them. βῆω.
Βῆω, ex βῆω, ut ἴστω ex ἴστω. Est autem βῆω, part. ex praes. med. βῆω ab inusitato them βῆω. Alij ex βῆω, esse factum aiunt Attico more, exempto primū u, n, deinde n in a conuerso, & a atque u contractis.
Βῆω, Ionice pro βῆω, ut ἴστω pro ἴστω, 2. subiunctiu modi, ex themate βῆω.
Βῆω, apud Homerum pro βῆω, factu βῆω ex βῆω, aut ex βῆω, interiecto i. Eustath. Fecit itaque βῆω pro βῆω, ut βῆω pro βῆω, & βῆω pro βῆω. Primū enim ex βῆω, Ionice fit βῆω, inde i inserto βῆω. Ambo aor. i. coniu. modi, ex inus. them. βῆω seu βῆω.
Βῆω, aor. i. poëticus augmento caretis, pro βῆω, ex eodem them. Sin eius subscriptio occurrat βῆω, est tertia pers. sing. subiunctiu modi eiusdem temporis, & ex eodem them. At βῆω pro βῆω ut ἴστω pro ἴστω, teste Eust.
Βῆω, imper. aor. i. actiu. ex eodem them.
Βῆω, Dorice & poëticè pro βῆω, aor. i. infin. modi, ex eodem themate.
Βῆω, poëticè sine augmento, pro βῆω, ex eodem.
Βῆω, particip. ex βῆω, aor. i. medio, verbi βῆω, mutantis sua tempora ex inusitato βῆω.
Βῆω, poëticè sine augmento pro βῆω, aor. i. verbi βῆω. Sic βῆω pro βῆω.
Βῆω, fut. med. verbi βῆω, mutuo sumptum ex βῆω, à quo habet & actiuum fut. βῆω.
Βῆω, poëticè pro βῆω, quod est tertia pers. dualis num. ex βῆω, aor. i. verbi βῆω.
Βῆω, poëticè itidem sine augmento, ex them βῆω.
Βῆω, particip. aor. i. ex βῆω, ut βῆω ex βῆω. Hoc autem βῆω, ex them βῆω, ut βῆω ex βῆω.
Βῆω, Attice pro βῆω, ut βῆω pro βῆω, ex eodem them.
Βῆω, quoque est ex βῆω, ut βῆω, ex βῆω.
Βῆω, tertia pers. imper. modi, temporis. aor. i. ex prima βῆω, ut βῆω & βῆω. Ambo autè illa ex them βῆω, ut hoc ut βῆω.
Βῆω, partic. aorist. i. pass. ex βῆω, ambo ex them. βῆω, faciente fut. i. βῆω, tenui in mediam commutata. Vnde